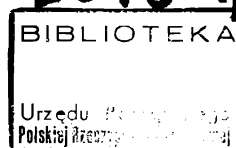

1 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 9075.

Kl. 37 ~~b~~ 1.

Alfred Leipziger
(Wrocław, Niemcy).

37b 1/04

Cegła do wiązania podwójnych ścian.

Zgłoszono 26 października 1927 r.

Udzielono 22 czerwca 1928 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest cegła do wiązania podwójnych ścian, wykonanych z normalnych cegieł. Te cegły wiążące są układane w ten sposób, że ich powierzchnie czołowe nie dochodzą do zewnętrznych powierzchni muru, lecz są zasłonięte normalnymi cegłami, stanowiącymi całą ścianę, wskutek czego ta ostatnia jest jednolita na całej powierzchni.

W praktyce znana jest podwójna cegła w kształcie litery Z, która składa się z dwóch zwykłych cegieł, połączonych ze sobą na pewnej długości w ten sposób, że grubość środkowej części jest równa grubości obu cegieł pojedynczych, powiększona o grubość zaprawy, łączącej zwykle dwie normalne cegły. Cegły takie nadają się tylko do budowy pełnych murów, na-

tomiast nie można ich stosować do wiązania ścian podwójnych.

Cegła wiążąca, wykonana w myśl niniejszego wynalazku, posiada tę cechę, że jej podstawa składa się z dwóch prostokątów częściowo nasuniętych na siebie w kierunku przekątnej. W ten sposób powstaje cegła, podobna do cegły w kształcie litery Z, która nie posiada jednak pionowego mostku, a tylko składa się z dwóch poziomych belek nasuniętych na siebie.

Główną zaletą cegły wiążącej jest to, że w murze jest ona osłonięta ze wszystkich stron za wyjątkiem tych bocznych powierzchni, których odległość odpowiada odległości ścianek podwójnego muru, wskutek czego cegła ta jest w murze bardzo silnie osadzona. W ten sposób otrzy-

muje się silne pionowe słupy, które łączą i wzmacniają obydwie warstwy podwójnego muru, zwiększając jego stałość i nośność. Słupy te można jeszcze wzmocnić żelaznymi wkładkami.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój poziomy muru wzdłuż linii A—A na fig. 3 z cegłą wiążącą dwie jego warstwy. Fig. 2 przedstawia podstawę tej cegły, a fig. 3—przednią stronę muru.

Normalne cegły oznaczone są literami *a*, cegła wiążąca literą *b*, a litery *e* i *f* oznaczają prostokąty, które przesunięte w kierunku przekątnej tworzą podstawę cegły wiążącej.

Na fig. 1 widać, że cegła wiążąca jest osłonięta całkowicie murem z wyjątkiem tych bocznych powierzchni, których od-

ległość odpowiada odstępowi obu warstw muru.

Zastrzeżenie patentowe.

Cegła do wiązania podwójnych murów z normalnych cegieł, z główkami niedochodzącymi do zewnętrznych powierzchni muru i osłoniętymi cegłami, znamienna tem, że powierzchnia podstawy cegły wiążącej jest ukształtowana z dwóch prostokątów częściowo na siebie nasuniętych w kierunku przekątnej.

Alfred Leipziger.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

